

verbo actiōibus:abb. dicit q. gl. ita exposuit. s. ciuilibus: metu cō-
 trarij q. sufficerebat dicere in iudicio q. cōprehendit tā ciuile q. cri-
 minale: vt no. i. rubi. de iudi. Sz cōsiderabis q. p. expōitiōne quā
 gl. facit tollit arg. q. ex quo iudiciū dicit ciuile z criminale verbū
 actiōibus expōitōne ciuilib? supflūū fuit: q. satis erat dicere in iu-
 dicij. An pōt respōderi q. q. simp. dicitū est de iudi. cōprehēdi
 potuisset ciuile z criminale s. cū specialiter dicitū sit de actiōib? bñ
 expōit ciuilib? q. pprie actio ciuilib dicit vt not. isti. de actio. in
 pñ. z dicit i rub. in fi. de iudi. Et vñ iudicij: tali casu de crimina-
 lib? tñ intelligit nō de ciuilib? de qbus spālter dicitū fuit. Cōis
 intellex? vt q. verbū in actiōib? nō accipiat p. actiōe scōm qd bar-
 bes institū. de actio. in prin. sed actib? extraiudicialib? vt abb. hic
 dicit post alios: nā nō est nouū q. termin? actio accipiat p. actu ex-
 traudiciali: vt no. p. gl. in fi. de actio. in prin. cū si. vt als. dicit. Dice-
 bā tñ q. ista expōitiō pueniret si ter. copulatiue loqueret: s. cū ab-
 ternatiue dicit in actio. vel in iudicij. vt p. eodē expōitōne actiōes z
 iudicia sicut qñ dicit Alexander sine paris. Replari tñ pōt q. illa
 alternatiua in effectu resoluit i copulatiua z ē sensus q. nec i actio-
 nib? i. in actib? extraiudicialib? nec i iudicij oino d. q. moueri
 suo sensu s. autoritate canonū. C. In gl. si. dicitū est vt dicit: z ad-
 de dū in gl. b. q. d. iudicare in der. fm leges z iura idē est in cōsue-
 tudine: in fi. de offi. in. ad idē ter. in. l. iudicem. vbi Bal. z Salp. C.
 de iudi. cū si. vt tradūt ibi Alex. z adod. C. Et adde notabile dicitū
 cū Bal. in ti. de pa. cōstan. i. ver. sentētie quocq: i. si. vbi inq. p. illū
 ter. q. si fuit cōmissa cōm leges z cōsuetudines: potius d. d. d. d. d.
 minari fm cōsuetudines q. fm leges. C. Et ex ista gl. abb. ifert ad
 q. j. de cōpromisso in quo dicitū fuit q. arbiter debeat iudicare sen-
 su suo de quo dicitū est vt late dicit col. r. ver. in fi. gl. Et adde dū
 Abb. incidēt dicit q. verbū placuerit: iportat arbitriū boni viri
 p. ter. i. l. b. ays. s. foroz. ff. de fideicō. liber. vbi libertas data seruo
 si heredi placuerit intelligit arbitrio boni viri: z ita p. illū ter. tenet
 Bar. in. l. si. sc. de le. j. in. l. creditor. s. lucius. mādati. z tracta. ad re-
 primē. in ver. videbit. z idē sequit Ang. in cōs. c. fi. i. factio p. suppo-
 nit. z i. Ro. cō. si. ly. si volumus dicere. in prin. z ita fit cōis opi. nō
 tñ videt iure p. bari. C. Et in cōtrariū facit qd dicit. xxi. q. ii. in. c. j.
 nō esse mētē dū cā placēdi hōibuz: facit ter. in. s. sed qd principi
 placuit. in fi. de iure natura. Adde q. in prin. in bis q. sunt
 iuris posititi est p. rōne volūtas iura glo. in. l. relegati. ff. de pe. z
 no. in. c. q. i. ecclesiari. j. e. C. Nō obstat ter. in. d. l. thaps. q. ibi appa-
 rebat de volūtas testatoris q. prius significauerat mētē suā. foroz
 vt ille seruus redditis rationibus efficeretur liber vt expresse
 ter. ibi dicit. Et ideo nimirū si p. illa verba si heredi placuerit
 videt recessus a volūtas testatoris de qua cōstabat. Preterea etiā
 dicit pōt q. ibi agat de fauore libertatis: q. hoc idē est i verbo li-
 bnerit qd liberā volūtas significat. l. si dicit cōmissaria libertas. la-
 scōa. de fideicō. liberta. no. Bar. in. l. alia. ff. de ali. z ciba. lega. ergo
 pariter idē dicitū ē de vbo placuerit: q. rō dicitur nullā sub-
 esse videt. C. Et dū abb. in fi. differentia facit inter opinionem z
 volūtas videatis no. Archi. j. di. in. c. humanū. col. ii. vbi dicit q.
 volūtas accipit in bonā partē z cupiditas i. malā z sequit Boml.
 ibi in gl. in verbo vult: Aut. de but. in p. ino. in prin. col. j. v.
 differentia est. Postremo abb. instat qd iudex se habere debeat in
 iudicādo in casu nouo vel qñ sunt opinionem de quo tñ late dicit i
 prioribus scriptis: col. pe. C. Et adde primo qd dū in fi. Abb. dicit
 q. canear iudex a pena. cū eterni. de re iudi. in. vj. qd nō iudicet cō-
 tra cōscientiā addatis z cōtra in fstitiā: ita loquit ter. in. d. c. c. eter-
 ni. z ita d. z suppleri dicitū Abb. q. dicitū doctorū intelligit fm ter.
 quē alleg. l. nō solū. s. si liberatiōis. ff. de lib. h. Et qd vtrūq. copu-
 latine regraf z Abb. in. c. col. ii. de offi. or. imo plura alia requirū
 12 tur vt no. bal. in. l. si. ver. itē no. C. de pe. in di. q. male iudi. C. Secū-
 do adde dū Abb. dicit q. vbi nō reperit cōmunit opinio bonum
 est habere iudicē propitiū: idē no. Bal. in. c. j. s. iudices. de pace
 tura. fir. Et hoc in fili de iudice no. Bar. i. c. p. tuas. z adod. ibi de
 testi. q. dicit bonū esse habere iudicē p. pitiū i. examinatiōe testiū.
 Et in casu nō qñ non reperit cōis opinio iudex nō tenet in syndi-
 catu si ille cā partē quā velit sequat vt Abb. hic dicit: z fuit dicitū
 Ang. i. l. cū. platis. ff. de re iud. qd abb. refert z sequit i. c. j. col. iii. de
 re iudi. z Bar. in. l. si. C. de pe. in. q. male in. cū si. vt Alex. i. d. l. cū. p.
 13 latis. de re iud. C. Tertio z vltio adde q. iudex ex cā pōt leges trā-
 scēdere vt est dicitū Inn. hic qui allegat: z no. bal. in. l. si. q. filio. s.
 bi. ante. in fi. ff. de iun. r. rup. test. z in. l. si. sentio. Cer. q. cau. isa. r.
 rog. facit ter. in. l. si. hōiem. z qd ibi Bar. ff. mā. cū si. vt late tradūt
 adod. hic in. vñ. fal. post. And. sic. in. carta. pe. hic. z idem And.
 sic. in. repe. rub. C. qui admittit. col. r. r. C. Et ista cōclusio limitat.
 primo nō habere locū qñ superior consuli pōt: q. tunc recurrit ad
 eū vt no. Rom. i. in. l. si. vero. s. de viro. in. vj. fal. s. sol. ma. p. ter. in.
 l. dices. la. vltima. ff. de fal. ibi imperatori referibatur: z adod. hic
 sequuntur. Sed ille ter. parum facit q. fm gl. ibi dicit z in effectu
 ter. ibi loquit in eo qui habeat iurisdictionem limitatam: z casus
 de quo ibi agitur iurisdictione eius excedebat vt etiam dicit and.
 sic. hic: vnde pro dicto Ro. est melior textus in. l. in. sine. ff. de pe.
 C. Secundo limitat nō habere locū in minoribus magistratibus
 fm Bal. in. aut. hoc. de. C. de iudi. in. fi. Sed tamē aduertendū est qz

- 1 Bal. loquit i minorib? magistratib? q. iurāt seruare statuta vñ ēt
 idē esset in maiorib? q. p. statēt iur in precise de seruādo statuta: qd
 etiā t. bal. in. l. qd ergo. s. pena grauior. col. ii. vñ. iura hoc qro.
 ff. de bis q. no. infra. vbi inq. q. p. tās q. iuravit seruare statuta non
 potest recedere a statuto licet durum sit vt dicit in rub. C. q. admit.
- 2 Legis natura est futura prospicere.
- 3 Et quando hoc habeat locum.
- 4 Punendus quis non est sine culpa z causa.
- 5 Statutum quod vnus pro alio puniatur an valeat.
- 6 Damnum z retractatio actus an ponantur vt diuersa: z an retra-
 ctatio actus sit pena.
- 7 Jura que prohibent fieri extensionem in penalibus: an habeat lo-
 cum in annullatione actus.
- 8 Statutum an comprehendat ignorantes.
- 9 Ignorans si est in lata culpa puniatur.
- 10 Lata culpa si non equiparatur dolo quis non tenetur de dolo: et
 ponit duos casus in quibus lata culpa non equiparatur dolo: quos
 vide z nume. 10.
- 11 Statutum imponens penam pro homicidio intelligi debet dum-
 modo dolo fiat.
- 12 Ignorans si fuit in leui vel leuissima culpa nō puniit criminaliter.
- 13 Statutum addens penam in facto dānato de iure communi an li-
 get ignorantes.
- 14 Constitutio vt in distincte liget an attendat tps duozū mensium.
- 15 Constitutio inferioris a principe ligat statim a tempore scientie.
- 16 Constitutio principis ligat post duos mēses: etiā prius si sit ba-
 bita eius noticia.
- 17 Constitutio privilegia tua statim ligat.
- 18 Ignorantia qualiter probatur.

Cognoscentes. In ter. ibi s. q. culpa
 caret. res hic p. psona ac-
 cipit. nā rei appellatio gñalis est. l. i. ff. si cer. pe. adeo qd
 etiā p. sone icludunt. l. oia. s. si. de leg. ii. vbi ter. i. l. Pan-
 lus. s. si. ff. de pig. hic tñ nō accipit gñaliter: s. p. subiectā materiā
 solū ad psonas restringit: z vide qd no. bal. in. l. i. ff. de statu homi-
 cū si. vt no. And. sic. hic z cōs. xxi. q. ii. C. q. natura legis ē
 futura respicere: ad idē ter. in. c. si. j. e. vbi videbim? nā p. oēs doct.
 ista materia ibi referuntur. C. Non omittō tñ illud qd abb. dicit
 vqz q. hoc nō h. locū q. lex penā remittit: q. tunc ne occasio delin-
 quēdi p. futuris casib? nō intelligit: vñ statutū q. bānit? sol-
 uēdo. r. libere de pteritis z nō de futuris intelligit: allegat bar. i. l.
 cū. lex. ff. de legi. vbi hoc dicit: z idē bar. in. l. oēs p. pti. col. pe. ver. qd
 de tpe. ff. de iusti. z iur. albe. in vlt. pte statutorū. q. lvi. simillis dicit.
 z Ang. in q. l. vñ. ex themate. i. scdo dubio. Saly. in. l. si. p. illū ter.
 C. de gene. aboli. cū si. vt tradunt adod. in. c. si. j. eo. Reperio tñ
 dñm Hellū de sancto Semi. in suo tractatu bānitōz i tertia pte se-
 cūdi temporis in. r. q. circa si. q. dicit hoc dicitū pcedere qñ delictū
 impunitum ex toto remaneret: s. fm eū si pena minuat. Et ideo
 in terminis qñtionis. put abb. loquit q. solūdo decē libere: dicit
 ipse q. hoc nō videt verū quasi velit q. h. pena mitiget: per hoc tñ
 occasio delinquēdi nō p. tef. Et hoc refert z sequi vt dñs Jo. bap-
 de sancto Senerino in repe. legis oēs populi. in. xxi. char. col. j. de
 iusti. z iur. sed per hoc non est recedendum a cōi. opi. q. etiā qñ pe-
 na cōsuetā minuit: occasio delinquēdi p. tefari dicit in totū pena nō
 tollat: ad hoc allego ter. singu. in. l. operis. C. de pe. Et ad hoc facit
 q. fm eodē opi. nō v. statutū iponēs penā pecuniariā p. homici-
 dio: q. dicit doc. q. occasio delinquēdi p. tefatur: vt no. Hostiē. et
 Abb. post alios in. c. si. j. de cōsue. Albe. in. fi. pte statu. q. cert. item
 quero. cū si. vt tradūt Jo. de ana. z adod. in. rub. j. de homi. Et
 ideo in pposito si bānitus forte p. homicidio vel p. alio graui cri-
 mine possit liberari solūdo. r. dare occasio delinquēdi: vnde ad
 futuros casus non porrigit vt Bar. dicit z bñ. Si tñ statuti qd pe-
 nā remittit delictū iam cōmissum esset: z nō dū fuisset bānitus vi-
 deref habere locū statutū a cessante ratiōe Bar. C. Contrariū tñ
 dicunt Bal. z P. in. de cast. in. d. l. cum lex. quia statutū loquitur
 de bānitis z iste nō erat bānitus. C. Sed pōt rāderi q. lex z statu-
 tum semp loqui dicit. Arriani. C. de hereti. z hoc vt sentire Bar. in
 locis. s. allegatis: z Abb. hic dū inquit statutū habere locum in
 futuris bānitis cessante illa rōne q. occasio delinquēdi remoneat.
 C. In glo. j. cōclusio gl. est q. sine culpa z cā nō est q. puniēd? s.
 absq. culpa ex sola cā bñ q. puniri pōt: idē gl. i. c. antiqua. de pri-
 uile. facit ter. in. c. quoniam frequenter. s. si vero aliter. in fi. ibi sine
 culpa sed nō sine causa: vt li. nō cōte. Et dicit Abb. hoc esse intelli-
 gēdum de causa legitima als secundū eum esset occasio nō casus:
 vt no. in. c. solite. in prin. de maio. z obe. z adod. sequuntur.
 C. Sed ista differentia quam Abb. facit in proposito non vñ bene
 applicari quia talis differentia vñ procedere qñ causa haberet in
 se culpa tñ em ab occasione distinguit. Sed quātū ad glo. hic que
 z qd ex cā absq. culpa q. puniatur: ita pariter ex occasione sicut ex
 causa poterit puniri. Et p. hoc in exemplo qd ipse Abb. ponit vi-
 cens qd ppter utilitatē publicā q. iure suo puari pōt. i. c. si. vbe-
 ratū. ff. de re iud. nā tali casu cū sine culpa sua puat nō magis ex cā